

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 84/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. februára 2016 zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Klaudiou Azariovou, advokátska kancelária AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm, s. r. o., Kmeťova 26, Košice, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 16/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júla 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na pojednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 16/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Predmetom napadnutého konania vedeného okresným súdom je návrh obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], z 27. júna 2012, ktorým sa proti sťažovateľke (v konaní má postavenie žalovanej) domáhala vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 697,26 € s príslušenstvom. Po sťažovateľkou podanom odpore proti platobnému rozkazu z 10. júla 2012 je vec vedená pod sp. zn. 32 Cb 16/2013. Sťažovateľka namieta, že okresný súd po rozhodnutí z 3. decembra 2012 o jej oslobodení od súdnych poplatkov do podania ústavnej sťažnosti vo veci nevykonal žiadny procesný úkon, nenariadil pojednávanie a vo veci nerozhodol. Sťažovateľka preto podala 3. júna 2015 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní podľa zákona č. 747/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Na základe tejto sťažnosti vo veci konajúci sudca nariadil termín pojednávania, sťažovateľka bola vyzvaná na vyjadrenie, či súhlasí s prerokovaním veci bez nariadenia pojednávania, a bolo jej doručené vyjadrenie navrhovateľa k odporu. Postup okresného súdu v napadnutom konaní považuje sťažovateľka za taký, v ktorom dochádza k zbytočným a neodôvodneným prietahom, a tým k porušeniu jej základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

3. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a vo veci rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie jej základného práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikáže okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov, prizná jej finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € a náhradu trov konania v sume 355,73 €.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti

medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namieta, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

8. Predmetom konania pred ústavným súdom je sťažovateľkou namietaný postup okresného súdu v napadnutom konaní, v ktorom po vydanom platobnom rozkaze, proti ktorému podal navrhovateľ odpor, a v oslobodení sťažovateľky od súdnych poplatkov ostal okresný súd absolútne nečinný, v dôsledku čoho došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovelo (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

10. Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou, s jej prílohami a podkladmi z konania sp. zn. 32 Cb 16/2013 doručenými okresným súdom dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená. Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z vyhodnotenia doterajšieho priebehu konania pred okresným súdom, ktoré začalo 27. júna 2012 doručením návrhu obchodnej spoločnosti na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie 697,26 € s príslušenstvom a pôvodne bolo vedené pod sp. zn. 33 Rob 165/2012. Proti platobnému rozkazu z 10. júla 2012 podala sťažovateľka odpor, na základe ktorého bola vec prevedená do registra „Cb“ pod sp. zn. 32 Cb 16/2013. Okresný súd na základe podanej žiadosti priznal uznesením z 3. decembra 2012 sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov. V ďalšom období neboli vo veci vykonávané úkony a opakovane (14. marca 2013, 19. decembra 2013, 2. januára 2014, 3. marca 2014 a 3. marca 2015) opatreniami predsedu okresného súdu došlo k zmene zákonného sudcu.

11. Dňa 3. júna 2015 podala sťažovateľka predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní podľa zákona č. 747/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Predseda okresného súdu v odpovedi na sťažnosť sp. zn. Spr. 94/2015 z 11. júna 2015 uviedol, že ju považuje za odôvodnenú, pretože z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti zákonného sudcu došlo k opakovanej zmene konajúceho sudcu. Zároveň uviedol, že vo veci bolo nariadené pojednávanie na 13. október 2015 a v uvedenej právnej veci bude sledovať plynulosť konania.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej príloh a vyjadrenia okresného súdu ústavný súd konštatuje, že využitie právneho prostriedku nápravy (sťažnosť sťažovateľky na prietahy v konaní okresného súdu) sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu ako účinný prostriedok nápravy. Po podaní sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu možno z ďalšieho postupu vo veci vyvodit', že okresný súd na predmetnú sťažnosť adekvátne reagoval a prijal v primeranej lehote potrebné opatrenia, keď vo veci nariadil pojednávanie a vykonal nevyhnutné procesné úkony. V dôsledku toho došlo aj k odstráneniu namietaného protiprávneho stavu zapríčineného

dovtedajšou nečinnosťou okresného súdu, čo podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach prípadu znamená, že sťažnosť nie je z tohto dôvodu opodstatnená.

12. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a zistených skutočností ústavný súd uzatvára, že sťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú už pri predbežnom prerokovaní.

13. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2016